

JUSTISDEPARTEMENTET	
29 DES 2008	
SAKSNR.:	200801140
AVD/KONT/BEH:	LOV/E/KHR
DOK.NR.	29
ARKIVKODE:	

Det kongelige Justis- og politidepartement
Postboks 8005 Dep

0030 OSLO

Saksbehandler: Vår dato: 23.12.2008 Vår refereanse: 009458/08-020 &13
Birger Storaas Deres dato: 23.12.2008 Deres referanse:

MELDING OM POLITISK VEDTAK - HØRINGSUTTAELSE TIL NOU 2007:13 – DEN NYE SAMERETTEN

Kommunestyret behandlet ovennevnte sak i møte 17.12.2008, saksnr. 0136/08.

Følgende vedtak ble fattet:

STORFJORD KOMMUNES HØRINGSUTTAELSE TIL NOU 2007:13

GENERELT

Storfjord kommune vil i svært stor grad bli berørt av samerettsutvalgets forslag. Statskog er grunneier til 55,7 % av Storfjords areal, dvs. 857,6 av 1.538 kvadratkilometer, jf. vedlagte kart.

Storfjords befolkning er i hovedsak sammensatt fra tre ulike kulturer: den kvenske, den samiske og den norske. Kommunestyret i Storfjord har i et vedtak fastslått at dette er tre likeverdige kulturer. Vi anser at flertallets forslag vil gi en løsning bygd på fellesskap, likestilling og samarbeid mellom alle folkegruppene.

Storfjord kommune støtter flertallets forslag med overføring av Statskogs eiendommer til Hålogandsallmenningen. Vi vil spesielt vektlegge følgende:

- Utmarksstyrene sikrer en lokal forankring ved at de velges av kommunestyrene.
- Inntektene som skapes fra Hålogandsallmenningens eiendommer vil i stor grad tilfalle de regionale utmarksstyrene.
- Allmennhetens adgang til jakt og fiske blir som i dag og lovfestes.

Regioninndelinga

Storfjord kommune anser det som mest hensiktsmessig at kommunene Kvænangen, Nordreisa, Skjervøy, Kåfjord, Lyngen og Storfjord (Nord-Troms) utgjør et regionalt utmarksstyre. Dette vil være hensiktsmessig ut fra følgende forhold:

- Disse kommunene har et etablert samarbeidsforhold gjennom Nord-Troms regionråd og i andre sammenhenger.

- Vi har mange felles problemstillinger med hensyn til forvaltninga av utmarksressursene.
- Geografisk utgjør vi en enhet i Troms.

Men Storfjord kommune er primært av den holdning at de enkelte kommunene burde ha utgjort hver sin region i forvaltningsmessig sammenheng.

Konsultasjonsordninga

Storfjord kommune anser at den foreslåtte loven om konsultasjoner ved inngripen som får virkning i naturgrunnlaget for bl.a. reindrifta, har et positivt utgangspunkt. På formell basis gjør dette det mulig å få avklart eventuelle konflikter på et tidlig stadium i en planprosess. Men vi vil framheve at det må ligge en klar forpliktelse for alle parter å delta i konsultasjonsordninga. Å unnlate og delta i denne bør også få følger i forhold til muligheten for å komme med innsigelser på et seinere stadium i en planprosess.

Kartleggingsordninga

Loven om kartlegging og anerkjennelse av rettigheter til grunn og naturressurser i tradisjonelle samiske områder anser vi også å ha mye positivt i seg. I Storfjord har vi en del uavklarte forhold i forhold til denne typen rettigheter. Dette gir muligheter for å få avklart disse.

SPESIELT FOR STORFJORD - SKIBOTN-OMRÅDET

Skibotn er det største av tettstedene i Storfjord kommune. Det bor ca. 650 mennesker i området (ca. 1.900 innbyggere i hele kommunen). Tettstedet har barne- og ungdomsskole, barnehage, flere butikker og boligområder. Skibotn er et knutepunkt på Nordkalotten og er utpekt som et satsingsområde for næringsutvikling i kommunen. Et antall bedrifter er etablert i området.

Store deler av sentrumsområdet ligger på arealer hvor Statskog er grunneier. Dette gjelder eiendommen gnr. 45 bnr. 2 med et ganske stort antall tilhørende festetomter.

Hvis en sammenholder gjeldende arealplan for Storfjord (vedtatt august -07) og Statskog sine eiendommer i Skibotn sentrumsområde, så eier Statskog følgende i Skibotn sentrum (jf. vedlagt kart):

	dekar
Byggeområde (N):	162
Boligområde (N):	255
Boligområde (F):	180
Industri:	127
Ervervsformål:	27
Idrettsanlegg (N):	16
Idrettsanlegg (F):	29
SUM	796

N = Nåværende F = Framtidig

Statskog eier altså nær 1 kvadratkilometer av det som er Skibotn sentrum. Dette utgjør ca. 68 % av arealene som i henhold til arealplanen er avsatt til utbyggingsformål og idrett (ikke er

LNF-områder) i Skibotn sentrum.

Dette er **svært spesielt og ingen av de andre kommunene** i Nordland og Troms har en lignende situasjon hvor Statskog eier store deler av sentrum i et tettsted. Så langt vi kjenner til, er det kun i Storfjord vi har en situasjon hvor Statskog eier arealer som i stor grad må kunne kalles innmarksområder.

NOU 2007: 13 tar for seg i stor grad utmarksrettigheter på Statskogs eiendommer. Så langt en kan se nevner ikke utredningen noe særskilt om områder som har innmarksstatus og endatil er sentrumsområder. Utkastet til Hålogalandsloven har følgende formålsformulering:

Formålet med loven her er å legge til rette for at grunn og naturressurser på Hålogalandsallmenningens grunn i Nordland og Troms fylker kan disponeres på en balansert og økologisk bærekraftig måte til beste for innbyggerne i området, allmennheten for øvrig og særlig som grunnlag for samisk kultur, reindrift, utmarksbruk, næringsutøvelse og samfunnsliv og i samsvar med statens folkerettslige forpliktelser.

Storfjord kommune anser det som unaturlig at Hålogalandsallmenningen skal stå som eier av sentrale områder i kommunen. Kommunen selv må anses å ha den beste innsikt i hva som er til beste for innbyggerne. Sentrumsområdene i Skibotn kan ikke sies å ha noen interesse for reindrifta eller samisk kultur og må falle utenfor ILO-konvensjonens virkeområde. Kommunens holdning er at disse arealene helt klart bør holdes utenfor Hålogalandsallmenningen eierskap. Arealene må overdras vederlagsfritt til kommunen i sammenheng med at Statskogs eiendommer overdras til Hålogalandsallmenningen.

Kartvedlegg 2 viser hvilke arealer i Skibotn og Skibotndalen som kommunen ser som verdifull i utbyggings- og næringsutviklingsarealer i et langsiktig perspektiv. Dette omfatter både sentrumsområdene og arealer i nedre del av Skibotndalen.

Historisk har befolkningen på Skibotn brukt utmarksressurser på Statskogs eiendom gnr. 45 bnr.2 som en bygdeallmenning. Dette er til en viss grad omtalt i NOU 2007:14 side 402 hvor det står:

Innenfor Karnesgodset fantes fra eldre tider to store områder som ble regnet som allmenninger: Skibotn allmenning og Storfjorden allmenning, begge i indre deler av Lyngen og Storfjord med grense mot Finland og Sverige. Begge allmenningene var blitt skyldsatt i forbindelse med matrikkelen av 1838. Ved auksjonsskjøter i 1846 ble Skibotn allmenning overført til en av Hagens arvinger, Peder B. Lund, mens Storfjord allmenning ble overført til en annen arving, Knud Figenschou. Enkelteiendommer ble etter hvert skilt ut fra Skibotn allmenning. Flere av de utskilte eiendommene i den nedre delen av Skibotndalen (Lulleskogen) ble i 1893 og 1894 solgt til staten (NOU 1977: 16, side 33). Den øvre delen av allmenningen, Helligskogen, ble så innkjøpt av staten i 1910.

Bruken var i første rekke hogst i skog og beite for husdyra. Denne bruken strekker seg til lenge før Staten kjøpte opp 45/2. Etter at Staten hadde kjøpt opp 45/2 ble det innført en hogstavgift, men beitinga var fullt ut akseptert å kunne fortsette som før for eiendommer gått ut fra gnr. 45. Befolkninga opponerte ikke direkte mot den innførte hogstavgifta, men den ble enten betalt eller man hogde som før uten å betale avgift. Denne bruken av området, som en form for bygdeallmenning, er fullt sammenlignbar med den som foregikk i Svartskogen i Manddalen i Kåfjord kommune. Svartskogdommen er spesielt kommentert og vist til i kap. 5.11 i NOU 2007:14 (s. 403-404) (NOU 2007:14 tar for seg samisk naturbruk og rettssituasjon fra Hedmark til Troms og er brukt som bakgrunnsmateriale for Samerettsutvalget). Storfjord kommune er av den formening at denne historiske bakgrunnen forsterker at kommunen bør overta eierskapet som skissert i kartvedlegg 2.

Vår holdning til Skibotn-området støttes i høringsuttalelsen fra Utmarkskommunenes Sammenslutning (USS) hvor det bl.a. står:

I forkant av overføringen av statens grunn til Hålogalandsallmenningen bør det skje en arealarrondering, hvor arealer som ikke er å anse som utmarksarealer overføres kommunene. Slik overføring må skje vederlagsfritt.

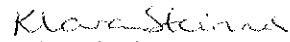
Den samme støtten har vi i høringsuttalelsen fra Nord-Troms regionråd hvor det bl.a. står:

Når det gjelder forholdet mellom utmark og innmark, vil Nord-Troms regionråd gi sin tilslutning til Storfjord kommunes vurderinger i forhold til de spesielle problemstillinger i Storfjord/Skibotn-området.

Storfjord kommune støtter høringsuttalelsene fra henholdsvis USS og Nord-Troms regionråd.

Du har rett til å klage over vedtaket innen 3 uker fra den dag du mottar brevet. Begrunnet klage sendes det organ som har fattet vedtaket. I klagen må det fremgå hvilket vedtak som påklages, årsak til klage, hvilken endring du ønsker, evt. andre opplysninger som kan ha betydning for vurderingen av klagen. Saksbehandler kan gi deg ytterligere opplysninger om klageadgangen.

Med hilsen

Klara Steinnes
sekretær

Kopi til: